

**Книгарня «Булочка з
корицею». Гавань Мрій. Книга
2**

КУПИТИ

Про книгу

Гейзел — непоказна продавчиня в атмосферній книгарні «Булочка з корицею», якій здається, що життя проходить повз. Якось поміж сторінок звичайної книжки дівчина знаходить приховане повідомлення і вирішує, що хтось залишає їй підказки, які нарешті щось змінять.

Ной — вродливий рибалка, зятятий авантюрист і самітник. Коли Гейзел прохає його про допомогу й пропонує провести це літо разом, він тішиться нагоді нарешті ближче познайомитися з дівчиною. Проте, здається, від цього знайомства вони очікують геть різного.

Розділ перший

Гейзел Келлі любила гарні історії. Однак сама розповідати не вміла, та й не мала про що. Це ставало особливо очевидним, як подумати, що вона — уже п'ятнадцять років поспіль — топчеться на одному й тому самому місці: за прилавком книгарні «Булочка з корицею».

Звісно, не цілодобово. Наприкінці кожного робочого дня йде додому, проте відчуття не змінюються. П'ятнадцять років — і жодного кроку з місця.

Гейзел зітхнула, перекладаючи в новому порядку стоси закладинок для книжок. День — хоча яскравий і сонячний - тягнувся довго. У такий день більшість людей радо проводила б час на вулиці, а не перебирала книжки на полицях. Щоправда, Гейзел цього не дуже розуміла: для неї завжди щастям було саме перекладати томики в книгарні.

Справа не в тому, що їй не подобалося стояти за прилавком, куди вперше прийшла на роботу, ще навчаючись у старшій школі. Річ у тім, що відтоді в її житті майже нічого не змінилося. Та сама робота. Те саме місто.

Ті ж подруги. Хіба що назву книгарні власниця любила міняти ледве не щороку, а ще зранку в Гейзел почало тягти спину.

Її оточували в буквальному сенсі найцікавіші історії: довкола стояли книжки, повні пригод, кохання, життя, але сама Гейзел немов залякла посеред цього багатства.

— А за два місяці мені виповниться тридцять, — прошепотіла сама до себе — у залі не було ані душі.

Тридцятиріччя наближалось, і в цьому було щось загрозливе. У її пам'яті чітко закарбувалася дата: 28 вересня. Для когось, розмірковувала Гейзел, тридцять — то прощання з бурхливими й сповненими цікавих історій роками поміж двадцятьма й тридцятьма.

Час зупинятися, ставати серйозними, дорослими в повному сенсі слова.

У Гейзел же були зовсім інші проблеми з тридцятиріччям.

Вона давно забула ті безжурні дні нестримної юності, про які складають оповідання. Усі роки після двадцяти були... тихими? Надміру стриманими? Радше нудними. Якщо бути чесною, вона жила мов тридцятирічна ще з п'ятнадцяти. А якщо спитати в Енні, то та без вагань сказала б: Гейзел завжди поводить себе, ніби їй сімдесят. І, правду кажучи, без Енні Гейзел, напевно, взагалі не підіймала б голови від книжки.

Досі їй це все не бентежило. Книгарня була їй до вподоби. Вона любила ромашковий чай, дощові дні, а в неділю вранці полюбляла посидіти над кросвордом. Тихе життя їй цілком влаштовувало. Лише тепер, коли на обрії замаячило тридцятиріччя, Гейзел засумнівалася: а чи не втратила вона за ці роки чогось справжнього? Можливо, забула щось спробувати? Можливо (як би прикро це не звучало), життя поза книжками яскравіше, ніж їй досі здавалося?

Сонце насмішкувато підморгувало їй крізь широкі вітрини. Гейзел щойно закінчила викладати добірку книжок «Що читати на пляжі» на серпень, але сама вже й не пам'ятала, коли востаннє на тому пляжі була. Вона взагалі надто швидко обгорала на сонці — і десяти хвилин було достатньо. Напевно, це могло свідчити про брак вітаміну D. Ось про це не завадило б порадитися з лікарем.

Гейзел відчувала, що потребує пригод.

І негайно.

Щонайменше варто підготувати добру розповідь для наступної зустрічі в пабі Мака, коли вона вислуховуватиме останні теорії Енні про нього й про те, як він з усіх сил прагне її завоювати. Або обговорюватиме, як Логан і Джіні планують поновити ферму, коли Джіні остаточно вирішить переїхати туди. Гейзел хотілося хоча б раз шокувати своїх подруг, а разом з ними й себе. Всього один раз їй заманулося зробити щось геть на неї не схоже.

Утім, не просто зараз. Тому що зараз Гейзел помітила в секції «Романи про кохання» одну книжку, що стояла криво. Вона завжди виправляла такий безлад. Власне, у тому полягала її робота. Гейзел попрямувала до полиці, поглядаючи водночас на двері: а ну ж комусь заманеться зазирнути в книгарню. Проте вулиця була порожня. Наближався ще один літній вечір, і здавалося, наче вся

Гавань Мрій зібралася на пляжі або гуляла десь за містом, чи відпочивала біля басейну, насолоджуючись теплом, поки погода не погіршилася.

Навіть Енні оголосила, що день надто чудовий, щоб сидіти в пекарні, зачинила її і разом із сестрами пішла погуляти у виноградниках. Гейзел зітхнула. Була впевнена, що завтра почує про це якусь неймовірну історію, тоді як сама не може розповісти нічого захопливого — хіба про цю нещасну книжку, яка криво стоїть.

Вона похитала головою. Потрібно якось із цього вибиратися. А що може бути кращим, ніж навести лад у книгарні! Відділ романів про кохання за останні кілька років значно поповнився завдяки діяльності місцевого книжкового клубу, члени якого полюбляли цей жанр. Деякі обкладинки змушували Гейзел червоніти, але ці книжки позитивно впливали на бізнес, тож вона ставилася до них приязно.

Книжка, до якої прямувала Гейзел, не тільки стояла криво, вона ще й була не на своєму місці, тож дівчина витягла її, намагаючись не розглядати напівоголеного чоловіка на обкладинці, і вже ледве не поставила її на міс-це, коли помітила, що одна зі сторінок загнута.

— Це що таке? — промимрила вона сама до себе. Читачі втратили вже будь-яку повагу до літератури. Книжку ще не купували, а сторінку вже загнули. Гейзел готова була вигукнути: «Куди котиться світ?», та в останній момент спіймала себе на цих замашках бабуні, тож обмежилася лише думкою.

Гейзел розгорнула книжку на поміченій сторінці й побачила там підкреслене речення. Підкреслене речення в її книжці! Це вже нікуди не годиться! Це неприйнятно! Хтось приплентався сюди й спаплюжив одну з її книжок, навіть не потурбувавшись її придбати!

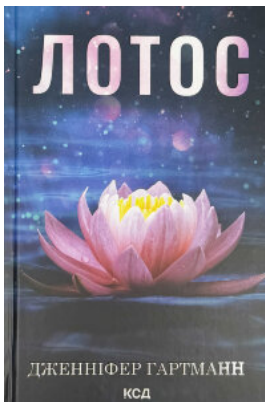
Гейзел так би й обурювалась в душі до кінця дня, якби її увагу не привернула підкреслена фраза.

Це не було щось видатне. Ані глибокої думки, ані пафосу. Однак здавалось, що книжка — або той, хто підкреслив речення, — розмовляє безпосередньо з Гейзел.

«Ходімо зі мною, дівчино, якщо хочеш пригод».

Вона ледве не впустила книжку з рук.

Рекомендована література

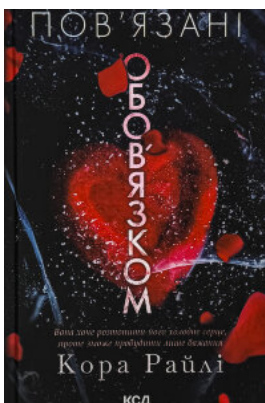
Лотос

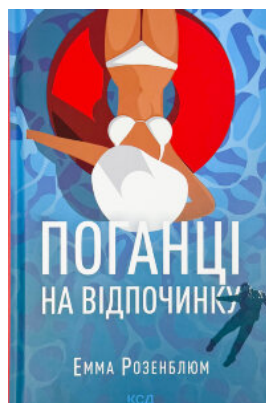
Гірка солодкість

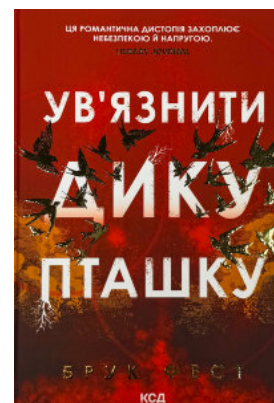
Дикий темний берег

Пов'язані обов'язком.
Хроніки мафії.
Народжені у крові.
Книга 2

Поганці на відпочинку

Ув'язнити дику пташку.
Книга 1

Перейти до категорії
Романи

ridmi
ТВІЙ УЛЮБЛЕНИЙ КНИЖКОВИЙ

КУПИТИ